

Deel af Arbeidet, og han derved muligen kan spare flere fremmede Medhjælpere, opſtilles der her den Beſtemmelse, at han ikke ſkal være berettiget til at fradrage, hvad ſaadanne Vorn maatte koſte, naar det ikke kan paavieſes, at der for deres Tjeneste er betinget en beſtemt Løn. Det er nu i Udvalget bemærket, at i de fleſte Tilfælde, hvor Forholdene ere ſaaledes, modtager f. Ex. en Søn ikke nogen faſt Løn, men at han dog derfor ofte kan udføre en Karls Arbeide, idet Forældrene lønne ham paa forſkjellige andre Maader, idet jo ogsaa det, der indvindes ved Driften, ialfald i ſin Tid vil komme ham tilgode. Forældrene jørge ſaaledes for, at han ſaaer det Nødvendige og nogle Commieſtillinger, men give ham iøvrigt ikke nogen faſt Løn. I ſaadanne Tilfælde mener Udvalget dog, at man ſkal kunne gjøre et Fradrag, naar den Paagældende udfører, hvad en ellers lønnet Medhjælper kan udrette, og derfor er det, at vi have foreſlaaet, at diſſe Ord: „der for den til Driften nødvendige Tjeneste er betinget en beſtemt Løn“ ſkulle forandres til: „Nogen af diſſe ſtadig udfører en ſædvanlig lønnet Medhjælperſ Gjerning“, hvilket mere rammer det, ſom ogsaa den første Sætning virkelig vil ramme, men ſom det efter den Praxis, der finder Sted, dog ikke i Virkeligheden kan ramme. — Udvalget foreſlaaer dernæſt at indſætte en ny § 3; for Kortheds Skyld er Forſlaget ſtillet ſaaledes. Det er den § 3, ſom ſtod i Lovforſlaget, ſaaledes ſom Folkethinget ſidſt vedtog det. Den ſidſte Sætning i denne § 3 er bortfalden i Landſtthinget; men Udvalget har fundet, at det er en nødvendig Beſtemmelse, ſom det ikke kan opgibe, hvorfor det igjen bringer det frem ſom et Forſlag. Den første Deel af Paragraphen, ſom er bleven ſtaaende, er imidlertid bleven ſaaledes omændret, at der maatte ſtilles flere forſkjellige Omændringsforſlag for at rette de enkelte Dele af dette Stykke, og vi have derfor troet, at det for Kortheds Skyld var retteſt iſtedetfor at ſtille 3 forſkjellige Endringsforſlag til Paragraphen, at foreſlaae en ny Paragraph ſaaledes lydende ſom den, der ſidſt blev vedtagen i Folkethinget. — Forſlaget under Nr. 4 er, ſom de ærede Medlemmer ville ſee, kun ſtillet af et Fleertal af 6 af Udvalgets

9 Medlemmer. Det blev her i Thinget vedtaget, at Fritagelsen for Statteansættelsen ſkulde komme dem til Gode, der i Kjøbenhavn kun havde 400 Rd., i Kjøbstæderne 350 Rd. og paa Landet 300 Rd. i Indtægt, og at lignende Beløb ſkulle fradrages for dem, ſom ikke havde over 1,200 Rd., og Halvdelen af diſſe Beløb for dem, ſom havde mellem 1,200 Rd. og 2,000 Rd. i Indtægt, medens Indtægter over 2,000 Rd. ſkulde beſtattes fuldt af hele Indtægten. Diſſe Beløb, 400 Rd., 350 Rd. og 300 Rd., ere i Landſtthinget nedſatte med 50 Rd. hver, alſaa for Kjøbenhavn til 350 Rd., for Kjøbstæderne til 300 Rd. og for Landet til 250 Rd., og de 6 Medlemmer af Udvalget foreſlaae nu at vende tilbage til de Beløb, ſom bleve vedtagne her i Folkethinget. Det er de mindre og mindſte Skatteydere, ſom der her er Tale om, og det er ikke noget ringe, men et temmelig betydeligt Beløb, der for dem er Tale om; det er de Skatteydere, der mindſt have Raad til at yde Skatten. Vi troe derfor, at det vil være det Retteſte at bibeholde diſſe Beløb til den Størrelſe, ſom engang her i Folkethinget er vedtaget, og hvortil ogsaa den forhenværende Finantsminister har givet ſin Tilſlutning. — Til § 13 har Udvalget under Nr. 12 ſtillet et Endringsforſlag, ſom jeg ſkal tillade mig noget nærmere at forklare. I § 18 i Lovforſlaget, ſaaledes ſom det kom herfra, fandtes en Beſtemmelse, der lod omtrent ſaaledes, ſom den findes i det af os her ſtillede Forſlag, nemlig: „Hvor ſærlige Forhold, ſaſom Sygdom, trykkende Familienforhold, Indkaldelse til Militærtjeneste og deſlige, tale for, at en Stattepligtig ikke anſættes efter ſin hele Skatteindtægt, kan Egningscommiſſionen (Egneraadet) vel ikke beviſe ham en ſaadan Lempelse, men den modtager Andragender og indſender dem til Skattecommiſſionen med ſin Erklæring. Paa ſamme Maade forholdes, hvis Nogen ſkulde andrage om Nedsættelse i de Tilfælde, der omhandles i § 3, 2det Stykke“. Beſtemmelsen i § 18 lod omtrent ſaaledes, kun med den Tilføining, at Skattecommiſſionen ſkulde være berettiget til at foretage en ſaadan Nedsættelse ſom den, der er omtalt i § 18. I